

стабільністю. Мікроскопія досліджуваних зразків показала, що розмір часток емульсій у всіх зразках становить 1-3 мкм.

Для підтвердження ефективності введення симвастатину до складу СЕСДЛ (зразок №1 і №3) після тесту розчинення проводили кількісне визначення діючої речовини в розчині 0,1 М хлоридної кислоти. Отримані дані порівнювали з даними препарату порівняння (Симвастатин Сандоз від німецької компанії Салютас Фарма), отриманими за таких самих умов. Вивільнення симвастатину з обох досліджуваних зразків є майже в п'ять разів більшим, ніж з препарату порівняння.

Висновки. За результатами проведених досліджень було розроблено основи самоемульгуючих систем доставки ліків із симвастатином, до складу яких входить система розчинників з рицинової олії та ПЕГ-40 ГРО, а також поверхнево-активні речовини Tween-80 (основна) та МСГ або ПЕГ-100 стеарат (другорядні).

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЛУШПИННЯ ІСФАГУЛИ ЯК ПОСЛАБЛЮВАЛЬНОГО ЗАСОБУ

Гордєєва В. О.

Науковий керівник: Семченко К. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tolochko.kv@gmail.com

Вступ. Тривалий (або хронічний) запор є станом, при якому акти дефекації стають рідкісними, мимовільне відходження калових мас утруднене, а процес спорожнення кишечника супроводжується натужуванням і відчуттям незавершеності дефекації.

Поширеність хронічних запорів у розвинених країнах сягає 40%, серед людей старше 60 років — 80 %. Частота важких запорів у жінок у 2-3 рази вище, ніж у чоловіків аналогічного віку.

Отже, розробка вітчизняних економічно доступних засобів послаблюючої дії є актуальним завданням сучасної фармації.

Мета дослідження. Метою нашого дослідження є пошук перспективних джерел АФІ для подальшої розробки лікувального засобу з послаблювальним ефектом.

Матеріали та методи. У процесі роботи нами були використані методи узагальнення та систематизації даних бібліосемантичного аналізу вітчизняних та закордонних джерел.

Результати дослідження. Лушпиння ісфагули (рис. 1) описується у

Рис. 1. Лушпиння ісфагули

багатьох довідниках народної медицини та зустрічається у фармакопєях ряду країн ЄС, у т. ч. Британській фармакопєї. Основні властивості лушпиння *Isfaghula*: є чудовим джерелом клітковини (харчових волокон); сприяє очищенню кишечника, покращує перистальтику; створює сприятливе середовище для нормальної кишкової мікрофлори; виводить токсичні речовини; знижує рівень холестерину, цукру у

крові; чинить захисну дію проти раку; знижує побічні ефекти променевої терапії; посилює імунну систему.

Висновки. Отже, лушпиння ісфагули є перспективним джерелом для подальшої розробки лікарського засобу з послаблювальним ефектом, що матиме високий рівень економічної доступності, належний терапевтичний ефект та відсутність токсичності.

АНАЛІЗ ФАРМАКОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ДІЇ РОСЛИННОЇ СИРОВИНИ БАГАТОКОМПОНЕНТНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗБОРУ

Покотило О. В., Вишнеvsька Л. І.

Національний фармацевтичний факультет, Харків, Україна

liliiavyshnevsk@gmail.com

Вступ. Фітотерапія, або лікування лікарськими засобами рослинного походження є одним із важливих напрямів терапії, який широко застосовується при лікуванні різних захворювань у всьому світі. Фітотерапію використовують і як самостійний вид лікування, і як допоміжний у комплексі з іншими, зокрема і синтетичними лікарськими засобами. Особливо важливі фітотерапевтичні препарати в лікуванні й профілактиці хронічних захворювань.

Мета дослідження. Дослідження біологічно активних речовин рослинної сировини збору та визначення його фармакотерапевтичних властивостей.

Матеріали та методи. Аналізували аїру тростинного кореневища, бадану товстолистого кореневища, калини звичайної кору, гірчака зміїного кореневища. Використовувались бібліосемантичний, аналітичний, авторський методи досліджень.

Результати дослідження. За результатами проведених досліджень було визначено, що кореневища аїру тростинного містять до 5% ефірної олії, у складі якої моно- і сесквітерпеноїди: α -пінен, (+)-камфен, (+)-камфора, борнеол, β -елемен, α -каламен, акорон, евгенол; гіркий глікозид акорин, алкалоїд каламін, дубильні речовини, аскорбінова кислота, крохмаль, смоли тощо; кора калини звичайної – глікозид вібурнін, складні ефіри, дубильні речовини, вітамін С, вітамін К, оцтова, мурашина, валеріанова кислоти та ін.; кореневища бадану товстолистого – похідні катехінів, комплекс Р-вітамінних речовин, представлений флаванами, катехін, галова кислота, лейкоантоціани, флавоноїди: кверцетин, кемпферол, дубильні речовини, макроелементи: К, Са, Mg, Fe, мікроелементи: Mn, Cu, Zn, Co, Cr, Al, Ba, V, Se, Ni, Sr, Cd, Pb, B та ін.

Висновки. Подальша робота полягатиме у проведенні фармакотехнологічних досліджень багатокomпонентного збору.